

Jézus mondja: Egy kis idő még, és nem láttok engem, de ismét egy kis idő, és megláttok engem. Bizony, bizony, mondom nektek, hogy ti sírni és jajgatni fogtok, a világ pedig örül; ti szomorkodtok, de szomorúságotok örömmre fordul. **Jn 16, 19-20**

Keresztény Gyülekezet! Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Húsvét utáni harmadik vasárnap az öröm vasárnapja. Ezen a vasárnapon is Jézus szól tanítványaihoz és hozzánk.

Mi okunk van most az örömmre ebben a nehéz időszakban?

Mi okuk volt a tanítványoknak? Hiszen Jézus búcsúzik tőlük, és a búcsúzás az mindig nehéz és szomorú dolog. Jézus tudja, hogy tanítványai szomorkodni, sőt egyenesen sírni és jajgatni fognak, ő mégis az örömről beszél. Erről az örömről beszél ma hozzánk is.

Milyen örömről beszél Jézus?

Jézus egy másfajta örömről szól. Azt mondja Jézus, hogy a tanítványok most szomorkodnak és gyötrődnek. A mindenkori tanítványoknak, Isten népének, az egyháznak az életérzése a harc, a küzdelem, a szenvedés. Jézus a szülő asszony példájával mondja el, hogy a szenvedés velejárója az új élet születésének. De a tanítványok szenvedése olyan fájdalom, amelyből új életöröm jön a világra. Ahogyan a vajúdó asszony szenvedése, isten gyermekeinek a szenvedése is ígéretet, jövőt és meglepetést rejt magában, amely olyan ajándék, amely világra jövetelével elfelejti azt a fájdalmat, amely megszületését kísérte.

Az Ószövetség népe is ismerte ezt a gondolatot. Izrael szabadságának, az egyiptomi fogságból való szabadulásnak születését is megelőzte az egyiptomi rabszolgasors, a pusztai vándorlás, a honfoglalás nehéz harcainak fájdalma.

A zsidó teológusok a Talmidban azt tanítják: olyan a ti utatok, mint a vajúdó asszony útja, míg a Messiást várjátok, de aztán, amikor megérkezik, akkor majd nagy örömmre fog fordulni.

Jézus is ezt mondja: át fogjátok élni a nagy örömet, amivel én ajándékozlak meg titeket, mert a kereszt szenvedése hozza el a feltámadás örömét. Én elhagylak majd titeket, de elküldöm hozzátok a Szentlelket, aki engem képvisel majd, benne én jövök el hozzátok új formában, és átélitek majd, hogy én veletek vagyok minden nap a világ végéig. Ezt az örömet, a hitnek az örömét pedig senki el nem veheti tőletek.

Ezzel az örömmel tudtak a tanítványok élni Pünkösöd után, ez az öröm töltötte el Pál apostolt, hogy még a börtönből is erről az örömről írt a filippibeli gyülekezetnek, ezzel az örömmel mentek a vértanú keresztények az oroszánok elé meghalni, mert Jézus, a Feltámadott volt velük, és ők az

Isten országának örömét élték át már ebben a szenvedésekkel és nehézségekkel teli múltó világban is. Azért tudtak örülni a terhekkel és gondokkal, szenvedésekkel teli jelennek, mert nem féltek a jövőtől.

Akinek van jövője, az örül a jelennek, akármilyen nehézségeket is rak rá. Az öröm forrása tehát nem az, hogy nincs semmi baj az életben, hogy nem ér bennünket semmi rossz, hogy nincs rajtunk a körülményeknek a külső nyomása. Mindez minden emberre, a keresztényekre is ránehezedik. De a hívő ember számára az jelenti az öröm forrását, hogy ebben a nehéz életben is megtapasztalja Jézus jelenlétét, és biztos a jövőjében: Isten országa eljön, és beteljesedik Jézus ígérete. Ez az üzenete ma hozzánk Jézusnak: örülj, még ha nehéz is az élet, mert Ő velünk és bennünk van.

Azt gondolom, mindannyian vágyunk ilyen öröm átélésére és a testünket, lelkünket naponta ostromló nyomorúságok legyőzésére.

Adja Isten Szentlelkét, hogy megértsük, miként szól hozzánk ma Jézus, és vigyük magunkkal Igéjét úgy, hogy nekünk is, nekem is szól, mert Jézus azt akarja, hogy az én életemben is ott legyen az ő öröme.

Ámen.

m

Jé - zus, bol - dog - sá - gom, Kö - ze - led - be
Lel - kem üd - vös - sé - gét, Az é - le - tet,

vá - gyom, Te vagy ö - rö - möm.
bé - két Ne - ked kö - szö - nöm.

Megváltóm, jó pász - to - rom, Ná - lad nagyobb, drágább
kin - csem É - gen - föl - dön nin - csen.